

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Kompromisszum tárgyalások.

Debreczen, január 11.

Ha a magyar parlamenti válság sulypontja néhány napra Bécsbe volt áthelyezve, az immár ismét a magyar képviselőház és pártkörök tanácsstermeiben van. Három napi távollét után, kellő felhatalmazásokkal ellátva, visszatértek a Bécsbe utazott magyar miniszterek, hogy a korona felhatalmazása alapján megkezdjék a kompromisszum feltételeinek tárgyalását. Bánffy miniszterelnök, a király valóban alkotmányos érzelmeinek teljes ismeretében kötelességszerűleg értesítette a koronát a jelen helyzetről, a parlamenti válság folyásáról és kellemetlen következményeiről, minden irányban felvilágosítást és tájékoztatást nyújtott s majdnem kétségtelen biztossággal előre megmondható eredménye volt az a koronatanácsnak, hogy a király felhatalmazást adott a kompromisszum-tárgyalások megindítására.

A korona egyoldalú értesítéséről szóló hírek soha sem voltak alaposak, mert legmagasabb helyen a magyar közéletnek minden tünétét megfigyelték és méltatták. Legfőképpen azonban a jelen helyzetben mindenki csak azt várhatta a miniszterelnök egyenességétől és őszinteségétől, — hogy a salus rei publicae suprema lex esto elve teljes mértékben érvényesül. Mert a kormány és a szabadelvű párt érdeke felett a haza érdeke áll, melyet br. Bánffy miniszterelnök mindenek előtt követ

és Bánffy hazaszeretétét senkinek sem szabad kétségbe vonnia. Jó hazafi ő, jobb, mint bárki ama hangos szavuk között, a kik mindenütt fitogtatják nagy hazaszeretetüket; a különbség csak az, hogy Bánffy tetteivel bizonyítja be hazaszeretétét, míg a szófaragást és frázis esztergályozást ellenségeinek engedi át.

Ha a király legújabb elhatározása azt mutatja, hogy az alkotmányosság Magyarországon mindenek felett áll és hogy az ország alkotmánya a legszilárdabb alapon a király megingathatatlan érzelmen nyugszik, úgy az a királyi elhatározás nem kisebb megerősítése a miniszterelnök lángoló hazaszeretetének, kinek részén van jog, hatalom és bizalom s mégis azt a ki sértetet ajánlja és vállalkozik rá, hogy az ellentétek kiegyenlítését létrehozza, a parlamentet munkaképesé, a politikai viszonyokat elviselhetőkké tegye.

Miképen s mely időpontig viszik a folyamatban levő tárgyalásokat keresztül, az aránylag alárendelt fontosságú. Sokat beszéltek arról, hogy a tárgyalásokat, az ellenzék nélkül, csak a disszidensekkel folytatnák. Mődunkban van e hirt olyképen igazítani helyre, hogy ha az első órákban közvetlen nem tárgyaltak is az ellenzéki pártvezérekkel, az ellenzék mégis kellő mértékben szóhoz fog jutni, mert a disszidensek eddig is két irányban működtek és soha sem léptek fel másképp, mint azzal a kívánnal, hogy békeszerzők legyenek. A disszidensekkel nem kell a sza

badelvű pártnak kompromisszumot kötni, hanem mint közvetítők fognak ők közreműködni e felette fontos kormányakciónál az esetre, ha megerősítettnek a személyes tárgyalások mellőzéséről szóló hírek.

A megegyezés feltételeiről egyelőre keveset lehet tudni. Annyit teljes hitelességgel közölhetünk, hogy Ő Felseje báró Bánffy miniszterelnök, vagy a kormány lemondásának követelését a korona előjogaiba való avatkozásnak tekinti. Ellenben a monarchia nagyhatalmi állása, mely a közös vámterületet feltételezi és a parlament akcióképessége bizonyos alapul adatott a tárgyalásoknak.

Magyarország tehát e pillanatban a kompromisszumtárgyalások jegyében áll és a legközelebbi jövő meg fogja mutatni az országnak, vajjon az ellenzék hazaszeretete, vagy önzése erősebb-e? Kompromisszumok csak kölcsönös engedékenység mellett jöhetnek létre s egy irányban sem szabad vereséget jelenteniök. Minden pártnak engednie kell s e hazafias engedékenység eredménye első és utolsó sorban is a hazának válik javára.

A helyzetről. Apponyi Albert gróf, a nemzeti párt vezére — kiszivárgó hírek szerint hajlandó belemenni a kiegyezésbe, — kész elfogadni a kompromisszumot; — de fontos közjogi feltételekhez ragaszkodik. Nevezetesen követeli, hogy a külügyminiszter a külföldi államokkal kötendő szerződéseket

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A gyóntatószékben.

— Irta: Coppée Ferencz. —

Faber lelkész megérkezett a templomba. Mutatóujját megmártotta a szentelt vízben keresztet vetett, meghajolt s aztán beült a gyóntatószékbe.

A derék lelkész ma nem jött hiába. — Várt reá valaki.

Egy férfi, a ki gyónni akar. — Nagyon ritka esett volt ez a Saint-Médard-templomban.

A városnegyed lakói romlott lelkű, Isten től elpártolt emberek voltak.

A lelkész a vörös üvegű lámpa világánál fehérkabátos szöges cipőjű embert vett észre.

Ugy gondolta, hogy valami jóra való falusi munkás, — a ki felszakadt a nagy városba.

A falusi emberek még leginkább ragaszkodnak vallásukhoz.

A derék lelkész azt hitte, hogy olyan közönséges gyónóval lesz dolga, a milyen különösen a saint-medárdi templom női látogatói között akad.

A legcsekélyebb izgalom és felindulás nélkül vonta szét tehát a rácsos ablak kis zöld függönyét.

— Tisztelendő uram! — dadogta egy erős, nyers hang, melynek most mégis tompa fojtott hangzása volt.

— Nem vagyok tisztelendő urad. Mond el az imát és nevezd atyádnak.

A férfi, a kinek vonásait a lelkész a rájuk eső árnyék miatt megkülönböztetni nem tudta, dadogó hangon mondta el az imát, — melyre már nem is igen emlékezett. Aztán folytott hangon folytatta:

— Lelkész ur . . . nem . . . atyám . . . bocsásd meg, ha nem úgy beszéltem, mint az illendőség, vagy a szokás kívánja. Huszonöt esztendeje már, hogy nem gyóntam. A mióta elkerültem szülőfalumból. — Hiszen tudja, szent atyám, hogy járja ez Párisban. — Pedig nem vagyok rosszabb, mint akárki más. — Isten irgalma végtelen, bocsánata határt nem ismer. — De a mi most nyomja a lelkiismeretemet, azt nem viselhetem el egymagam. Hallgasson meg atyám . . . embert öltem!

A lelkész fölegyenesedett. Gyilkos! Tehát nem olyan apró hanyagsággal, kicsinyes rágalmazással, olesó pletykával van dolga, a mikre csak félfüllel szokott figyelni s a melyekre jó lélekkel adhatta meg a föloldozást.

Gyilkos áll előtte! Gyilkos, a kinek imádságra összekulcsolt kezei talán még a vértől nedvesek.

A papot e vallomás annyira felizgatta, — hogy alig birt szólni.

— Gyónj meg, fiam. Isten könyörületes sége és igalma végtelen.

— Elmondom hát az egész történetet elejétől végig.

A bűnbánó ember hangja reszketett a fájdalomtól.

— Kőműves legény vagyok. Husz esztendővel ezelőtt jöttem föl Párisba egy pajtásommal, a ki földim is volt. Suhanczkorunkban együtt szedegettük ki a tojásokat a fészkek-ből és együtt jártunk a falusi iskolába . . . Ugy voltam vele, mintha testvérek lettünk volna. Fülöpnek hitták. Nekem János a nevem. Szép egy szál legény volt, én meg teljes életemben otromba, ügyetlen voltam. — Olyan jó munkás volt, hogy párját kellett keresni, nálam biz a munka lassan meg nehezen is ment. Bátor és e mellett jószívű volt. Büszke voltam abban a gondolatban, hogy barátságot tart velem, örültem, ha együtt mehettünk az utcán és egész boldog voltam, ha néha jóakarólag megveregette a vállamat. Szerettem, mert csodáltam. Az a szerenese ért, hogy mindjárt eleinte egy mesterhez kerültünk. Esténként rendszeren magamra maradtam, mert pajtásom társaságban töltötte az esteket . . . Elte a világát, a mint fiatalemberhez illik könnyen tehetete. Senkije sem volt, a kit el kellett volna tartania. Én meg minden megtakarított filléremet elküldtem az édesanyámnak, a ki betegen feküdt odahaza. Abban a házban, a melyben mi laktunk, lakott egy gyümölcsáros asszony is, a ki a kőművesek számára főzött. Én is nála ebé-

nem az osztrák-magyar birodalom képviselőjében, hanem külön mint Ausztria és külön mint Magyarország képviselője írja alá. Kossuth Ferencz, a függetlenségi és 48-as párt vezére is kész megalkudni; — de ő is fontos nemzeti jogokhoz ragaszkodik. Kossuth Ferencz kész megszavazni az Ausztriával való kereskedelmi szerződést a híres 14. §. alapján; — mert szinte kereskedelmi szerződést akár alkotmányos, akár nem alkotmányos állammal lehet kötni, — (ebben a függetlenségi párt azon sarkalatos elve nyer kifejezést, hogy Magyarország teljesen önálló, független állam); — de követeli. t. i. Kossuth Ferencz, hogy 1903-ban a vámsorompó Ausztria és Magyarország között felállítassék. A kormány körök úgy Apponyi Albert mint Kossuth Ferencz feltételeit nem tartják elfogadhatónak. Ennek következtében kevés kilátás lehet arra, hogy a béke-tárgyalások eredményre vezetnek.

Itteni politikai körökben érthető lázas érdeklődéssel kísérik a magyarországi béketárgyalásokat. Ezekben a körökben ugyszólván bizonyosra veszik, hogy Bánffy báró lemond utána átmeneti miniszterium következik, de a melyben a jelenlegi miniszterek közül a legtöbb ezentúl is megmarad.

Az ellenzék vezérférfiai a kormány által felajánlott békefeltételek felett ma hosszasan tanácskoztak a képviselőház első emeleti termében.

Politika és kard. A kormánypárti Zeyk Gábor és a néppárti Rakovszky István közt a képviselőház tegnapi ülésén felmerült összeszólalkozás folytán támadt lovagias affért ma reggel karddal intézték el. Mindkét fél megsebesült. Rakovszky fülétől szájáig kapott hosszú vágást, míg Zeyk Gáboron csak lapos vágást ejtett a Rakovszky kardja. Párbaj után mindkét fél megjelent a képviselőház ülésében.

deltem, habar az ebéd nem volt valami izletes. Fülöp máshol ebédelt. De egyrészt sajnáltam a szegény asszonyt, a ki özvegy léte ezzel kereste a kenyerét s aztán, minnek is tagadjam, megszerettem a leányát... Szegény Katalin!... Mindjárt elmondom azt is, mi lett ő belőle. Három esztendeig szerettem és csak a harmadik esztendő végén mertem bevallani neki, hogy szeretem. Mert bizony csak közepes munkás voltam s a keresményemből az anyámat is el kellett tartanom. Így hát sokáig nem gondolhattam arra, hogy megházasodom. Akkor aztán meghalt az édes anyám. Most már félre is tehettem valamit a keresményemből s a mikor már volt anyja, a mennyi egy háztartás berendezéséhez kell, szóltam Katalinnak s megkerdeztem tőle, eljön-e hozzám feleségül? Nem mondott eleinte se igent, se nemet. Erre különben el voltam készülvén. Tudtam, hogy nem fog menten a nyakamba borulni. Nem voltam se szép, se derék legény. Katalin aztán beszélt az édes anyjával. Az öreg sokat tartott rólam. Nemsokára kitűztük az esküvő napját. Ez volt a legboldogabb idő teljes életemben, a mátkaságom ideje. Láttam ugyan, hogy Katalin nem nagyon szeret, de végre is jó szívvel volt hozzám s biztam benne, hogy majd idővel megjön a szerelem is. Természetes, hogy Fülöpnek elmondtam az egész dolgot. A munkánál mindig együtt voltunk. A mikor Katalin már eljegyeztem, megkerétem Fülöpöt, hogy jöjjön el hozzám s ismerje

Országgyűlés.

Budapest, jan. 10.

A képviselőház ismét alig csinált egyebet, mint a múlt heti ülés jegyzőkönyvéhez az ellenzék által kért névszerinti szavazásokkal hozta az időt.

E 16 névszerinti szavazáshoz ma két újabb névszerinti szavazás járult, amelyeket szintén a technikai obstrukciót csináló ellenzék követelt.

A második szavazás után, amelyet, épen úgy mint az elsőt, — nagy többséggel elvetett a szabadelvűpárt, Makfalva Géza, nemkülönben Major Ferencz néppárti, — Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszterhez interpellációt intéztek, — az egyetemi kör bezárása ügyében. Wlassics nem válaszolhatott, mert nem volt jelen.

A hirlapirodalomról.

Alig pár hete, hogy az Otthon a hirlapíróknak ez az előkelő egyesülete, bevonult a saját házába.

A sajtó munkásainak kevés idejük van az ünneplésre.

A kalendárium ünnepeiből — melyeket éppúgy kell fáradságos munkába veszíteniök, mint akármilyen köznapot — nem igen szokták kivenni részüket.

De az egyesületük házában fölavatását méltán tekintették ünnepnapnak, mely egy pillanatra továbbröbbszörte a szürke munkanapok fáradságának terhét. Ez a kicsiny, de kényelemben bármilyen klubbal vetekedő ház az alig százesztendő magyar zsurnalisztika haladásának sokat mondó jelképe, mely külsőleg, szembeötlően is tanúságot tesz arról, hogy hirlapírói munkáik erőben gyarapodott, tekintélyben emelkedett, művelői számára nemcsak kenyeret, de olykor kalácsot is termő élethivatássá vált.

A nagy Bismarck, aki genialitása mellett sok tekintetben egyoldalú is volt, valamelyik elkeseredett pillanatában azt az, az a szállóigévé lett állítást kockáztatta meg, hogy az újságírók pályatévészett emberek, kik eredeti

pályájukon a rátermett hiánya miatt nem tudtak boldogulni.

Ez a vád már általánosságban véve is igazságtalan, de még inkább az, ha Magyarországot vesszük tekintetbe.

A magyar zsurnalisztika világában nagyon sok képzett, nemcsak általános műveltséggel, de szakismeretekkel is rendelkező ember akad, kik más pályákon is — mint ügyvédek, orvosok, tanárok — derekasan megállják vagy megállíthatnák helyüket. Az újságok hasábjain már hány ötlet, eszme, konkrét indítvány merült föl, melyekkel később egyesületek ülésein, városok tanácskozó termeiben, a parlament tárgyalásai közben változatosan vagy lényegtelenül módosított formában ismét találkozni lehetett? — Akik az eszmét fölvetették, azoknak többnyire az ösmertelenség homályában kell megvonulniok, míg akik fölkapják, anyagi és erkölcsi elismeréshez jutnak.

A magyar zsurnalisztikának sincs oka szégyenkeznie a régi, nagy nyugati kultúrnezetek előtt.

A magyar lapok bátran elbirják az összehasonlítást Anglia, Németország, Franciaország zsurnalisztikájával.

Meg van bennök az angol lapok komoly megfontoltsága, mely nem idegenkedik súlyosabb kérdések fölvetésétől sem, melyeknek megoldására nemcsak alapos tárgyi ismeretekre, hanem jóval inkább a széthúzó pártok tusájában meg nem ingatott, az összeütköző érdekek harcában meg nem tévészett erkölcsi érzékre van szükség.

Meg van bennök a német lapok hirszolgálatásának bősége, mely a legelőtöbb dolgokról tájékoztatja az olvasót, megbízhatósága mely kerüli az üres szenzációk lázas hajszolását, és gyorsasága, mely a telegráf és telefon segédeszközeivel elenyészelteti a távolság akadályait.

Végül nem idegen tőlük a francia lapok elevensége, mely megvédi a nagyképűkő déstől és fordulatossá szellemessége, mely a legfakóbb tárgyat is be tudja zománcozni. Mind ezek a jó tulajdonságok pedig harmónikus egészsé olvadnak össze, szolgálatába sze-

meg a menyasszonyomat. A többit már kitálhatja, tisztelendő uram. Fülöp szép fiu volt szeretetreméltó, életvidor s egészen az ő hibáján kívül, menyasszonyom beléje szeretett. De Katalin is derék leány volt. Nem titkolta el a dolgot. Azt a pillanatot sohasem fogom elfelejteni. Eppen születése napja volt. Vettem neki ajándékba egy aranyszivecskét. Csintom dobozba zártam a kedves jószágot... Egyedül voltunk a hátulsó szobában s Katalin éppen elébem tette a levest. Kivettem zsebemből a dobozt s megmutattam neki az ékszeret. Szemei könyekkel teltek meg.

— Bocáss meg János, — így szólt hozzám, őrizd meg ezt az ékszeret a jövővedőbe lid számára. En nem lehetek a feleséged. Más szeretek... Fülöpöt.

Nagyon fájt nekem ez az utólagos kiköszarazás. — De mit tehettem volna szerettem mind a kettőjüket s lemondtam a boldogságomról az ő jóvoltukért. Összeboronáltam őket s megtakarított pénzeszkömet is odakölesznőztem Fülöpnek, hogy berendezhessék a ház tartásukat.

Kezdetben rendén ment minden. Fiuk is született a kinek én voltam a keresztapja. Alig, hogy megszületett a gyermek, — Fülöp könnyelmű életre adta magát. Csalódtam benne. Nem családapának való ember volt, mert nagyon is mulató kedvű volt s szeretett az élvezetek után járni. A többit már tudhatja tisztelendő uram. Ha a munkás ember két-

három napig nem dolgozik, lassanként erőt vesz rajta a henyesség meg a tényázkodás, rászokik az italra és aztán beköszönt a gond a családoz. Nélkülözés, sanyarusag látogaja meg a házat, a hova a férj csak azért teszi be a lábát, hogy részegfövel kiszídhassa a feleségét. Bizony nem telt bele két esztendő s Fülöp családja idáig jutott. A mikor eleintén megfedtem Fülöpöt, megbánta vétkét és javulást fogadott — később már ingerült lett, ha figyelemmel kötelelteté. Ekkor már szomorú idők jártak a szegény Katalinra. A mi kis butora s egyéb holmija volt, az lassankint mind a zálogházba vándorolt. Annyira vetemedett az a nyomorult ember, hogy gyanuba fogta a feleségét és azzal förmédt rám, hogy valamikor szerettem s bizonyosan most is szeretem. El sem mondhatom, tisztelendő uram, hogy milyen mocskos dolgokat beszélt. Erre már én is dühbe jöttem s majdnem torkon ragadtam. De végre is, az okosabb enged. Nem jártam többet a házhoz. Pedig sajnáltam a szegény Katalint s a keresztfiamat nagyon szerettem. Fülöppel gyakrabban találkoztam, mert egy épületen dolgoztunk.

De ha nem jártam is többé a házukhoz, figyelemmel kísértem életük folyását. Szombat esténként, a mikor Fülöp társaival együtt a kocsmában ivott, ott oládkodtam a lakásuk körül s vártam a keresztfiamat, a ki elmondta hogy megy a dolguk, mit csinál anyja, s van-e pénz a háznál. Ha nem volt, kiségittem

gődve egy fő vezető elvnek, a nemzeti eszmének.

A magyar hírlapirodalomnak egy hamu pipókéje is a vidéki hírlapirodalom. Többnyire meglehetősen zajtalanul működik, nem rendelkezik oly fényes gárdával mint a fővárosi lapársai, sem annyi anyagi vagy erkölcsi jutalomban nincs része, pedig tagadhatatlanul vannak akkora érdemei, mint a vidék rovására sok mindent absorbeáló országok központ sajtójának.

Ami a magyarosítás ügyét illeti, az iskola mellett a sajtó, még pedig sok helyütt első sorban a vidéki sajtó állott és most is — hogy a viszonyok az ő összműködésük következtében megjavultak — áll még ennek az első nemzeti ügynek terhes szolgálatában.

Hogy közigazgatásunk, mely, sajnos, nem mondható mindenütt mintaszerűnek, az utolsó husz évben mégis a korszerű haladás útján van, abban szintén nagyrésze van a vidéki sajtónak, mely mindig komolyan vette szigorú páratlan ellenőrző tisztét és nagyon sokszor — szembeszállva a hatóságok bosszantásaival vagy a népszerűtlenség fenyegető rémével — bátran emelt szót a gyakran nem épen kellemes igazság érdekében. Végül nem kicsinyelendő érdeme, hogy a részletben is megtalálja az egyetemes, a helyi érdekek jogos ápolása mellett a maga erejének határai közt nem feledkezik meg az országos érdekek felkarolásáról sem. Így tehát a vidéki sajtó méltó társa és kiegészítője a fővárosi hírlapirodalomnak.

Természetes azonban, hogy a hol sok a fény, van elég árnyék.

A tisztabuza közt konkoly is szokott akadni.

Az őszinteség bevallani készlet, hogy vannak a zurnalistikának bajai is, úgy a hírlapirodalom egészének, mint egyes munkásainak.

De hiszen a tökéletlenség közös vonása minden emberi intézménynek és a hírlapirodalom terhére róható kisebb nagyobb hibák az előnyeikhez viszonyítva oly kicsinyek, hogy a

őket, a mennyire csak a magam zsebe engedte. Azt hiszem, a nyomoruit ember sejtette, hogy segíyem a családját. De szemet hunyt, mert tunya és kényelmes volt. Hogy rövidre fogjam a dolgot. Fülöp mindinkább súlyodt, haladt haladt tovább a rossz uton, míg Katalin az én támogatásom mellett derék, jóra való embert nevelt a fiából. A gyerek most már huszesztendő és nem közönséges munkásember. Rajziskolába járt a nemrégiben egy épitésnél kapott állást, igen tisztességes fizetéssel, úgy, hogy otthon jobbra fordult az állapotjuk. Mert a gyerek egész keresményét az anyjának adja. A szívem is örül, amikor egymás mellett látom őket. Olyan boldog az asszony, a mikor urias viseletű fia sétálni viszi.

Tegnap este éppen a vacsoráról jövet találkozom a keresztfiammal. Mihelyst ránéztem, észrevettem, hogy történt valami:

— Mi baj, Camille? — kérdeztem tőle.

— Nagy baj, keresztapám. Rossz számot húztam tegnap, katonának visznek a gyarmatokra. Őt esztendőig kell szolgálnom, elpusztulhatok a sárgalázban, mialatt szegény anyám itthon újra nyomorba süllyed. Mert az apám még iszákosabb mint valaha. Hiába szegény embert az ág is húzza.

Irtózatossá éjszakám volt. Gondolja meg csak, tisztelendő uram! Ez a szerencsétlen asszony husz évig szenvedett, küzdött, fölnevelte a fiát s a mikor a gyerek eltarthatná megédeshetné öreg napjait, Akkor a szerencsétlen szám megrabolja elveszi tőle gyerme-

merleg a szigorú páratlan bíróság kezében mindig a sajtó javára fog billenni.

Argus.

Egyről-másról.

F ü s t.

A tisztai kaszinó társalgó szobája tele van füsttel.

Abban a pillanatban, ahogy Faragó, a kadét belép, nagyon vidám kacagás hangzik fel.

Faragó az első pillanatban megütközik, aztán mintha csiklodozna valami, — mosolyog.

— Hohó! Én is kérek abból a jóból.

— Nini akadt megbolondult — konstalja Stadler főhadnagy.

— Dehogy, — hiszen csak kíváncsi vagyok.

Stadler felállt, s komolyan megintette a kadétot.

— Jegyezd meg fiam, hogy kadétek csak öt forint bánatpénz lefizetése után kíváncsiskodhatnak.

A tisztak újból elkezdtek nevetni, s a szegény kadét alghanam pórul jár, ha Csapó százados be nem toppan a terembe.

Világos, — hogy hallani akarta a történetét.

— Csapiczkyt halljuk! Csapiczky tudja a legjobban — kiáltották össze-vissza.

— Hiszen rövid az egész, — kezdte Csapiczky, miután rágyújtott a cigarettájára — az előzmény eléggé ismeretes. Kass Miklósné — egyszerűen kifejezve magamat — istennő — Azt hiszem eredetileg angyal volt — de úgy látszik, még az égbeliek is irigyelték a szépségét, s ezért száműzték a mi rongyos földünkre.

— Ördögös ficzkó ez a Csapiczky, mily szép hasonlatokat tud kitalálni.

— Kadét! Halts Maul!

— Belebolondultunk. Én, te, ő, mi, ti, ők. En masse, — mint Stadler szellemesen illusztrálta a helyzetet. Már majdnem kard-

két. Minden reménye bizodalma egy csapással válik semmivé.

Egész éjszaka nem tudtam lehunyni a szememet s kábult fejjel indultam a reggeli munkára.

Az állványon dolgoztunk a mikor valaki, hátulról a vállamra ütött. Fülöp volt. Csak akkor jött munkába ha kedve tartotta s ha inni akart. A sok ital egészen megvenitette megőszítette idő előtt.

— Hallom, hogy a fiatalok rossz számot húzott — mondom neki.

— Ki bánja?! — felelt nyers hangon. Talán te is bosszantani akarsz. Eleget jajgatnak otthon a fiam meg a feleségem. Mintha bizony más ember fiát nem vinnék katonának. . . . Hadd szolgálja a hazáját, mint a többi. Persze jobban szeretnék, ha én nem volnék a világon, mert akkor megszabadulna a szolgálatától. Özvegyasszony fiát nem viszik el katonának.

— Csak lessétek!

Özvegyasszony fiát nem viszik katonának! Oh, a tisztelendő ur miért mondta ki a végzetes szavakat. A bűnösök gondolat megfészkelt az agyamban. Elgondoltam, milyen nyomorúságos élete lesz annak a szegény asszonynak, ha a fia is elhagyja s nem lesz senki, aki a férje durvasága ellen megvédelmezze . . .

A toronyórv tizenegyet ütött. A munkások reggelizni mentek. Fülöp és én voltunk utolsók az állványon. Előtte ment s a mikor

élre került köztünk a kis ügy, a mikor elővettük a jobbik eszünket és sorsot húztunk. Tóth főhadnagy ur volt a szerencsefia, s ő rögtön munkába is fogott. Azt már többször konstatáltuk, hogy a férfiak általában kellemtelen emberek . . .

— No az már igaz, hogy keserves . . .

— Still! — dörögte rá a megrökönyödött kadétra.

. . . de Kass még ebben a kategóriában diszpeldány volt. Folyton a felesége szoknyáján ült, örökké csókolóztak, s' ilyenkor rendkívül barátságos arccal méregette végig Tóthot. Aligha csalódom, ha azt hiszem, hogy Tóth utoljára is dühös lett, s valami bolondot talált mondani, a mire meg Kass már aligha barátságos hangon válaszolt. Tót persze kegyetlen dilemmába jutott, s a legokosabb a mit tehetett, hogy most provokáltuk Kasst.

Ujra kacagtak, s egyértelműleg megállapodtak abban, hogy Tóth főhadnagy gu-lyáshust aprít Kass doktorból.

*

Ahogy reggel 6 órakor Dénes báró és Csapó százados elmentek a felükért, Kass doktor már felöltözve várt rájuk, s hogy ölje az időt, a szőnyegre kuporodva játszott felesége kedvencz angóra macskájával. A fehér szőrű bolyhos kis bestia villámgyorsan tünt el a függönyök mögött, míg Kass zavartan emelkedett fel, s gyorsan konyakkal kínálta meg az urakat.

Dénes báró rágyújtott féltve őrzött csempezett szivarjainak egyikére. Az a csunya szokása volt a bárónak, hogy soha senkit se kintelt meg szivarral.

Pompás, messze földön híres szivarjai voltak. Kass és Csapó is némi irigységgel szimatolták az elszálló finom kék füst illatát. A báró egyszer csak mit, mit nem gondolt, — lehet, hogy szegény Kasson sajnálkozott — elővette újból a szivaros tárcáját s megkínálta vele őket.

Illetlen mohósággal kaptak a szivar után. Csapó azon melegében rágyújtott, Kass pedig szinté kéjesen simogatta végig a fény-

a létra legfelső fokára lépett, gunyos nevetéssel fordult vissza.

— Látod még erősek a lábaim. Hiába lesik a halálomat.

Minden vérem az agyamban tódult. Nem ismertem többé magamra. Két kézzel ragadtam meg a létrát, a melyen Fülöp lefelé iparkodott és nem törődve segélykiáltásaival, ellöktem a létrát a fal mellől.

Fülöpnek az esés életébe került. Mindenki azt hitte, hogy baleset volt.

Camille most özvegyasszony fia s nem viszik el katonának a gyarmatokra.

Ez a bűnöm tisztelendő ur. Tördelmes szívvel vallom be az Uristen színe előtt. Szánom bánom, a mit tettem s bűnbocsánatért könyörgök. Félek, ha látnám Katalint nyugalmas boldogságában, talán nem is tudnám banni, a mit eikövettem, épen azért elhagyom az országot. Kivándorlok Amerikába. Tisztelendő ur! Vegye el tőlem ezt az arany szivecskét, a mit husz év óta megőriztem, boldog napok emlékeül. Adja el s az árát juttassa a szegényeknek.

Megadta Faber * lelkész Jánosnak a felmentést?

Annyi tény, hogy az öreg lelkész nem adta el az aranyszivecskét. Az árát a maga pénzből a szegényeknek juttatta, az ékszer pedig a Szent Szűz oltáránál fölfüggesztette, a hol a derék pap gyakran imádkozik a szegény kőművesért.

telen havanna leveleket. Gondosan levágta a végét s mondhatom élvezettel gyujtotta meg.

— Menjünk urak, menjünk, türelmetlenkedett Dénes.

Mire a kaszárnya vívótermébe értek, Tóth főhadnagy már meztelenül diskurált a ségégeivel. Kass egy-kettőre készen volt. Amíg pepecselt a ruhájával, az alatt az ezredorvos újra végigmosta karbolos vattával a kardokat, Csapó kímérte szép egyenes krétavonalakkal a távolságot s azután a felállított felekkel czeremóniázott, hogy béküljenek ki.

Tóth bosszusan dörmögött valamit a bajuszába, Kass pedig mosolyogva vonta a vállát. A ségének ajkán futó mosoly villant át. Hogyne. A robusztus Tóth mellett szegény Kass oly vézna volt, hogy igazán szánalmat gerjesztett.

— Vigyázz!

— Rajta!

Kass szinte mozdulatlanul maradt, s Tóth így kellelten arcczal támadott, mintha csak azt akarná mondani, hogy roppant egyenlőtlen harcz ez. Kass szépen védekezett, de Tóth sehogyse bírta támadásra bírni. Tóth kezdett helemelegedni, míg Kasson hirtelen izgatottság látszott.

A ségének feszülten kezdtek figyelni, s Csapó már megmarkolta kardját, hogy idejében közbelépjen. Ebben a pillanatban suhogva repült ki Tóth kezéből a kard. — A csörrenésre kinos csené következett. Kass nyughatatlanul forgatta a szemeit, míg aztán csendes boldogság ömlött el arcán, s elégedetten csettintett nyelvvel.

Mikor újra feláltak, Tóthnak a nyakán és homlokán duzzadtak az erek. Ezuttal már Tóth eszeveszettezen támadott, de sehogyse bírt rést találni. Kass ismét nyugtalankodni kezdett s a ségének növekvő szorongással látták, hogy keresi a pillanatot, amikor védelemből támadásba mehessen át.

Tóth teljesen megdühödve bolondul primet vág. Kass visszaugrik, úgy hogy Tóth megingott egy pillanatra. Kass, mint a macska elnyulva ugrott vissza, s rettenetesen végigvágott Tóthnak a karján.

S ségének megmerevedve nézik ezt a csodát, Tóth pedig bambán néz vértől borított karjára, mintha az nem is az ő testrésze lenne.

Kass mindenről megfélekedve magánkívül rohant az ablakhoz, aggódó nézéssel vette fel onnan a Dénes bárótól kapott szivart, s szívni kezdte.

A szivar még égett s kék füstje az erős szivásra fodrosan szállt fel a levegőbe.

Kass ekkor azon meztelenül odafordult Tóthhoz s fidelesen megfogta a balkezét.

— Ne haragudj öreg, Sajnálom, hogy így esett; de már azt hittem, elalszik a szivarom.

Mikor felkászolódtak, Csapó százados csak úgy a szakállába dörmögte:

— No hiszen ennek a feleségét se kívánja meg ezentul az ördög se!

Katona Béla.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. január 11.

Farsangi naptár.

Január 14. Nőegyleti közvacsora »Bika« disztermében.

Január 18. Gazdász-bál a »Bika« disztermében.

Január 18. A Csizmadia Arucsarnok Szövetkezet bálja a »Korona« disztermében.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Jogász-táncestély »Margit«-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Csizmadia Ifjuság bálja a »Korona« disztermében.

Január 29. Iparos-kör bálja a »Bika« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

— **Az ohati birtok béreheadása.** Tegnap este 6 órakor járt le az ohati birtok béreheadását illető pályázat. Debreczen város eme nagybirtoka a legjobb haszonbérletek egyike — s így nem esoda hogy 6-an is benyújtották a kellő időben zártajánlataikat. A pályázat eredménye minden tekintetben kielégítő, mert a mult bérletnél sokkal kedvezőbb ajánlatokat nyújtották be, úgy hogy a város ez évben 6 vagy 7 ezer forinttal többet fog kapni az eddigi bérleti összegnél. **V e c s e y** Imre és **Ábrahám** László ma bontották fel a zárt ajánlatokat, mely szerint **Fried Emil** belső ohatért 28000 frintot **Fried Leó** külső ohatért 36000 frtot **Nagy Jakab** és **Ungvári József** külső ohatért 372000 frtot. **Weisz Menyhért** belső ohatért 29600 frtot. **Rósenfeld Salamon** külső ohatért 30250 **Sichermann Ede** pedig szintén a külső Ohatért 36000 frtot. ajánlanak. Az ajánlatokat a tanács ülésen tárgyalás alá veszik s a legelőnyösebb feltételekkel pályázót fogják a januári közgyűlésen elfogadásra ajánlani — illetőleg szerződés-kötésre felszólítani.

— **Szász Domokos temetése.** Ma délelőtt 10 órakor vette kezdetét az elhunyt egyházfejedelem temetése. A temetési szertartás a theológiai fakultás udvarán történt. A koporsó felett **Antal Gábor**, a dunántúli egyházkerület püspöke tartott megható imát, **Kenessey Béla** a fakultás igazgatója pedig gyászbeszédet mondott. Végül **Molnár Albert** mondott remek bucsuztatót a nagy halott felett.

— **Névmagyarosítás.** **Weisz Samu** joghallgató a »Debreczeni Ujság« belmunkatársa és öcsese **Jenő** realiskolai 8-ik osztályu tanuló az önképzőkör elnöke nevüket **V a r g á r a** változtatták.

— **Fatolvaj.** **S z e n t e s ő i János** behatolt **R a d e c z k y** fűszerkereskedő udvarára azon czélból, hogy onnan fát lopjon. — Már jöcskán felpakolt, midőn észrevették ő kelmét, s most a rendőrség börtönében buslakodik.

— **Garázda házmester** **Inczés András** házmester nagyon felönthetett a garatra. — Lakásadónőjére támadt s azt megöléssel fenyegette, mialatt egy vasdarabbal több ütést mért rá. A bántalmazott asszonyt alig voltak képesek a garázda ember kezéből kiszabadítani s két rendőr vitte be a rendőrség börtönébe.

— **A filléregylet tea-estélye.** Mint minden évben, úgy ez idén is rendez a filléregylet tea estélyt és pedig február hó 1-én. Az előkészületek serényen folynak. A meghívók most küldetnek szét. — Az elnökség már összeállította azon fiatal hölgyek névsorát, a kiket szives közreműködésre kér fel. A farsang egyik legkedélyesebb és legkellemesebb mulatsága a filléregyleti tea estély.

— **Ipartestületi gyűlés.** Felkérem az ipartestület előljáróságainak igen tisztelt tagjait hogy f. hó 12-én délután 5 órakor az iparos-

ifjuság önképző egylete helyiségében tartandó ülésen, — habár a meghívó kellő időben nem kézbesitetnék is, pontosan megjelenni sziveskedjenek. Debreczen 1899. Január 11-én Tóth Kálmán ipartestületi elnök.

— **A jog és pénzügyi bizottság** tegnap délután **Vecsey Imre** tb. főjegyző tanácsnok elnöklése mellett ülést tartott. A bizottságnak ez volt első ülése ebben az észendőben. Targyai közül felemlítjük ezeket; **Falk Lajos** az ev. ref. ispotály mögött, közvetlen az új teher pályaudvar előtt néhány ezer négyszögöl területet kér, szerinte igen fontos ipari telep számára persze jutányos áron, A bizottság mielőtt véleményt mondana, tudni kívánja, hogy miféle gyári vállalatot óhajt kérelmező ezen a minden lapossága mellett értékes területen felállítani. A kérvényt tehát kiegészítés czéljából visszaadni javasolja. A kir. mérnökség építési anyagért és 500 □ öl telekért folyamodott a városhoz, hogy a fehértemplomi ut mentén utkaparó hazat építhessen. A bizottság a telket kész megadni. **Komlóssy Arthur** főjegyző jelentést tévén arról, hogy aug. 2-án hivatalosan részt vett tisztviselő társával együtt a debreczeni csata emlékünnepelelyen, javasolta, hogy a kö orszlán vitessék ki az elesett hősök sírhalmára, hová eredetileg is szánva volt, a kollégium előtt pedig már begyűlt 7600 frtból diszes szabadság emlék állitassék. A bizottság nem kívánta ezuttal napirendre hozni ezt az ügyet, miután a felett tavaly a közgyűlés már határozott. De meg — így vélekedik a bizottság — 7-8 ezer frtból se Debreczenhez. se az eszméhez méltó emlék nem volna állitható.

— **Herman Ottó kérelme.** **H e r m a n Ottó** a kitünő ornithologus, egyik debreczeni barátja révén azzal a kérdéssel és kéréssel fordul a Debreczen és vidéki közönséghez, hogy ösmernek-e ezen a környéken **Kér** nevű vadrucczát, a mely állatolag leginkább **Kösi** partjain, **Szoboszlón**, **Nándudvaron** honos; — ha igen, a ki ösmeri, sziveskedjék e vadrucca fajnak leírását az ő kezéhez juttatni.

— **A zenekedvelők hangversenyének elhalasztása.** Miat értesülünk, **Hubay Jenőnek** meghülésből származó betegsége miatt a zenekedvelők hangversenyét az igazgatóság f. hó 13 ról bizonytalan időre elhalasztotta.

— **A nőegylet közvacsorája** rendkívül sikerültnek ígérkezik. A rendezőbizottságnak sikerült az ételek és italok elarusítására és kiszolgálására városunk kiváló uraszonyait megnyerni, a kiknek lesz is mit árulniok és kiszolgálniok, mert nagyon sok ajándék étel és italmü van előjegyezve. Hogy ezeket hová és mikor kell elküldenü, arról majd a lapok utján értesíti a közönséget a rendező bizottság, valamint arról is, hogy a háziaszszonyoknak és kisasszonyoknak mikor kell helyöket elfoglalniok. — Nagy örömet okoz a nőegyleti választmány körében azon körülmény, hogy napról napra több több jegy kél el s így a mulatságnak már előre is fényes sikeréről beszélhetünk.

— **Jótekonyczelu műkedvelőeladás a színházban.** A debreczeni jótekonyczelu műkedvelő elődást rendező bizottsága **Varga Ferenczné**, **Buzás Elek** és **Mark Endre** elnökele mellett ma d. e. a főiskola disztermében ülést tartott, melyen Debreczen előkelő hölgyei nagy számban vetek részt s kiknek az elnök bemutatatta az ünnepély tervezetét. Érdekes, vonzó az a program, melyet összeállitottak. Lesz prolog, vigjáték, monológ operett. Egyik fő és vonzó érdekességét fogja képezni az előadásnak a palotás táncz. Debreczen legszebb hölgyei szerepelnek majd a műkedvelőeladáson. A palotás tánczot diszmagyarban mutatják be a hölgyek és az urak. Fényes lesz a kiállítás is. Debreczen szép leányai és asszonyai, fognak egymással kezét, hogy segítsenek a gyámoltalad.

társadalmi pedig filléreivel áldoz majd a meg-
tölti mindkét este a színházat, hogy gyönyör-
ködve a műkedvelők játékában, adományai-
val segélyére legyen az elhagyottaknak, ár-
váknek.

— A „Minerva“rólunk. A Strassburgban
megjelent hatalmas folyóirat a világ összes
főiskoláiról hoz igen érdekes és sok oldalú
statisztikai adatokat. Eszerint az egyetemek
között népekre Budapest 7-ik helyen áll. A debreczeni jogakadé-
mia a colleges-ek között 30-ik helyen.
A debreczeni gazdasági intézet a világ e nemű intézetel között 21-ik
helyen áll. Ha még megemlítjük, hogy Ma-
gyarország főiskolái révén 5-ik helyen áll, ez az egy többet jelent mint min-
den kérdéses több rágalmat ezáfol meg min-
den szép beszédnél.

Mulatságok. A farsangot ugyancsak ki-
akarják használni Karneval hű alattvalói. —
Készülnek erősen a vigalmakra s el lehet
mondani, hogy most minden ember első sor-
ban rendező. Igen sikerült mulatságnak igér-
kezik a gazdászbál, melyre már rég
folynak az előkészületek. A Jogász és
Tisztviselő Kör jelmezestélyét vén
jogászok rendezik ugyan, de versenyezni fog
a jogászgyerekek Margit
ban rendezendő estélyével. Szép és nagy kö-
zönségre tarthat számot a debreczeni
függelenségi körbálja is, mely
é hó 21-én lesz a Bik a disztermében. Szó-
val lesz mulatság elég, amint illik is a farsan-
goló ex-lexes világban.

— A debreczeni iparos-kör által 1899.
évi január hó 29-én vasárnap az arany bika-
szálloda disztermében zártkörű táncszünet
rendeztetik. Belépti díj 1 forint. Jegyek előre
válthatók: Szedlák József és Nagy András
urak üzletében és este a pénztárnál.

— Simli Mariska. Aki ezt a nevet viseli
papnak öltözve jár és ezilindert visel
— Örökös a panasza, hogy
üldözik és család fufanggal törnek rá. —
hogy elhomályosítják a hírnevét és kiveszik
a szájából a betevő falatot Nem esoda hát,
ha szegény egyre új ideákba kapaszkodik.
Most is van egy eszméje, amelyhez pártfogást
kér. Öt nyelvi politika-kritikai lapra hirdet elő-
fizetést és 20 frtot kér érte egy esztendőre.
De hogy miért ezei különös vállalkozását Qu-
arnerói Ellenőrnek, azt ugyan ives főlhívá-
sából ki nem derithetné az ember, mert
az előfizetési pénzeket részben a Margitszi-
getre, részben a Páris-szállóba kéri. Lehet,
hogy a Dnnát téveszti ösze az Adriával, amint
hogy önmagában is mindig meg téved. —
Szánakozva kívánjuk neki, hogy gyógyuljon
ki a képzelődésből és mondjon bucsut ter-
veivel együtt a pantallónak.

— A Svetits intézet elszámolása. A követ
kező jelentést kaptuk: „A Svetits intézet nö-
vendékei a karácsonyi szent ünnepek előtt
szegény gyermekek felruházására gyűjtést
rendeztek és sok kegyes lelkű jóttevő szíves
hozzájárulásával és nemes adományával ezen
gyűjtés 369 forint 70 krajczárt eredményezett.
Ezen összegből 65 vallás különbség nélküli
szegény gyermek kapott 28 pár csizmát, 24
darab téli felsőt, 38 pár leány cipőt, 15 da-
rab nagy kendőt, 26 darab sapkát, 38 darab
kisebb kendőt, 24 darab ruhát, 62 pár téli
kezttyüt, 15 darab téli leány kabátot, 76 pár
harisnyát. E ruhadarabok ára 408 forint 65
kr. volt Fogadják a kegyes jóttevők egyen-
ként és összesen a leghálásabb köszönetet a
felruházott gyermekek és ezek szülei nevé-
ben is. Isten bőséges áldása szálljon a ke-

gyes jóttevőkre és a mi buzgó, jó lelkű, ked-
ves növendékeinkre.

Debreczen 1898. január 10.

Az intézet előjárósága.

A midőn ezen elszámolást a legnagyobb
készséggel hozzuk nyilvánosságra, lehetetlen
felnem említenünk az abban elhallgatottakat.
Ha a kegyes adományok összege 369 frt 70
kr, a kiadás pedig 498 frt és 65 krajczár volt
ugy 128 frt és 95 kr fedezetlen maradt. Azaz
bovosán! — nem marad. Mert kifizette va-
laki. Ez a valaki pedig senki más, mint a
jótékonyágért nagy tiszteletet és nagy rabe-
csülést kivívott dr. Wolafk a Nándor v.
püspök és intézeti tzigazgató, a ki újból szép
bizonyosságát adta önzetlen jótékonyágának.
A kegyelem istene fizesse vissza neki a mit
a szegényekért napról napra tesz. Elismeréssel
adózunk a fent leirt tényért a tiszteletlen-
dő nővéreknek, az intézet tanár-
nőinek, kik áldozatkész buzgósággal fáradoz-
tak a szegények megajándékozásában és a kik
nagyonszép rendezték
karácsony ünnepségeket.
A nagy közönség tiszteletét érdemelték ki ez-
zel a tettökkel. Száljon rájuk az isten bősé-
ges áldása. Dícsérik a jó szívű növendékeket
és az adakozókat. Igazán, egyenként és
összesen Istennek tetsző dolgot követtek el a
szeretet fenséges ünnepén.

Színház.

MŰSOR.

Csütörtökön, jan. 12-én ujdonsággal elő-
szőr: A baba. Nagy operette 4 felvo-
násban.

Penteken: jan. 13-án másodsor: A
baba.

Szombaton: jan. 14-én harmadsor: A
baba.

Vasárnap: jan. 15-én, délután 3 óraker
Tékozló szimü. Este 7¹/₂ óraker: A pa-
raszt kisasszony. Népszimü 3 fel-
vonásban.

A kikapós patikárius.

Gaudillott bohózata felett lehet vitat-
kozni, lehet rossz ítéletet mondani — de
nem nevetni nem lehet. A helyzetkomi-
kumnak olyan zseniális kihasználásán, mint
Gaudillott darabjában, kell hogy az ember
jól mulasson; annival inkább, mert az ilyen
zsánerü darabok megtekintésére egyenesen
avval a céllal megyünk el, hogy kaczaghas-
suk ki magunkat szívünk szerint, mert egy
pár derült órára mindnyájunknak olyan nagy
szüksége van.

Ebből a szempontból a „Kikapós
patikárius“ remekül „bevált.“

Komikus alakjai, kik úgy vannak meg-
alkotva, hogy szinte követelik a színésztől
a tulzást, — megérdemlik a népszerű-
séget.

A tegnapi előadást is szép ház nézte vé-
gig. Jól mulatott a darab helylyel-közzel
vaskos ötletein, melyeknek még nagyobb élt
adni színészeink is elég buzgók voltak.

Egy-egy kivágott auzág, egy-egy kétes
értékü rögtönzés, egy-egy bizarr, sőt vad szó-
játék még minket is megnevettetett, kik már
harmadszor néztük végig a darabot.

Az effélékért ilyenkor neheztelni
nem lehet. Egy ilyen hangon megirt bohó-
zatnak elvégre is az a célja, hogy a hatás
biztos lehetőleg nagy legyen. Az eszközt
pedig sem az író, sem a színészek nem válo-
gatják.

Tanna y-é a tegnapi estének főérdeme.

Hatalmas kedvvel, bravurosan játszott. Nem
tévesztett volna el egy mozdulatot is, hogy a
közönséget megnevetesse.

Fenyéri vidéki patikusa oly reme-
kül kidolgozott torz alak volt, melynek min-
den arcmozdulata vagy szava derütséget
csinált. A 4-ik felvonásban percekig tartó
derütséget okozott.

Székelly, Szentes és Szik-
lay mindhárman perfect alakítást mutatták
be s osztoztak az est sikerében.

A női szereplők közül kedves Leoninide
volt Komjáthy és igen jó Paturinné
Kiss Irén.

A többi szereplők: Bartha, Ru-
bos, Püspöki, Szabó Irna, Csé-
rényi Adél, Fáy Flóra igrkezettel és
eredménynyel játszottak. A rendezés is igen
sikerült volt.

(a—b.)

* A baba. Holnap este kerül színre a
saison legs keresőbbnek ígérkező ujdonsága —
a baba. A czimzerepat Kaposi Józsa játssa,
a másik főszerep pedig F. Kállai Lujza kezé-
ben van, kinek művészete garantirozik a si-
kerért Hilárius mestert Fenyéri játssa. Pom-
pás szerepe van még Locsareknének és Szen-
tesnek is. A diszletek is teljesen újak. Előre
is megjósolhatjuk, hogy: A baba nagy si-
kert fog aratni, mert hiszen jól ismerjük a
debreczeni közönség izlését, melynek az
ilyen kedves dolog rendszeren megszokta nyerni
tetszését.

A csók története.

Pár napja, hogy beköszöntött hozzánk
a várva-várt csintalan Karnevál herczeg, ki-
nek rövid uralma alatt több csók esik mint
az év összes többi hónapjaiban.

Nem időszerűtlen lehet e régi jó szo-
kásról, melyet Byron a földi lét paradí-
csomi örömeinek énekel meg, egyet-mást
elmondani.

Téves volna azt képzelni, mintha a csók
— bármint erősítse is a lobbanékony szívü
nagy brit költő — egyenesen a paradicsom-
ból vette volna erejét. Legalább ellene
mond ennek az a körülmény, hogy vannak
népek, melyeknél a csók teljesen ismeretlen
élvezet.

Sem a tüzesvérü japánok, az udvarias-
ság e keleti mintaképei, sem az örökös hó
országában lakó eszkimók nem ismerik a
csókot.

Utóbbiak akként fejezik ki egymás iránti
vonzalmukat, hogy orrukat egymáséhoz dör-
zsölik, melylyel egyszersmind azon mellék-
czélt is elérik, hogy szagló-szervüket meg-
ővják a megfagyástól.

A régi rómaiak ismerték ugyan a csó-
kot, azonban azt a házassót előjogai közé
sorolták és oly szigoruan örködtek az er-
kölcsei szabályok fölött, hogy még a házás-
feleknek is tiltva volt nyilvánosan csóko-
lódzni.

Az a férfi pedig, a ki elég vakmerő
volt tisztességes nőtől csókot rabolni, ha-
lállal bünhődött, valamint a régi Rómában a
házasságtörést is, bármely fél követte is el,
halállal büntették.

A köztársaság hanyatlásával azonban a
szigoru erkölcsök is aláhanyatlottak Rómá-
ban és a császárság idejében a római férfi
már attól sem tartózkodott, hogy nyilváno-

san csokolódzék — a más feleségével, míg a saját feleségét csak akkor csókolta meg, a midőn arról akart meggyőződni, hogy vajjon az asszony nem öntött-e tulsokat a kontyálá valamely drága borból.

A 16. és 17. századot méltán tekinthetjük a csók fénykorának, mert sohasem csokolóztak annyit, mint ebben a két században.

Európában ekkor az volt a szokásos köszönési forma férfiak és nők között, mely szokás alól sem rang, sem kor nem képezett kivételt.

A csokolózás tehát nem tartozott mindig a irigylésreméltó foglalkozások közé. —

Anglia szüzi királynőjéről, a törhetetlen erélyű Erzsébetről feljegyezte a krónika, hogy a legfényesebb ünnepélyek és legfontosabb állami aktusok közepette se vonta meg magát az a gyönyörűséget, hogy kegyenczét, a szép Leicester herceget — kit később lefejeztetett — több ízben meg ne csokolja. Fejedelmi kortársai és kortársnői sem voltak sokkal tartózkodóbbak kegyeikkel.

Az izlés (és talán az erkölcs) javultával azonban a csokolózás mániája mindinkább alábbhagyott.

A férfiak belátták, hogy mégsem kellemes tudat imádottjuk ez intim kegyében sokkal osztozkodni.

A hölgyek is érezték e szokás lealázó voltát és így a csokolózást mindinkább szűkebb korlátok közé szorították.

Egyes országokban azonban csokolózás tekintetében még ma is nagyon különböző szokások uralkodnak. Sajátságos, hogy a hidegvérű, higgadt északi népek többet csokolóznak, mint a forró vérű, szenvedélyes déli népek.

Sehol sem csókolnak pedig annyit, mint Oroszországban, hol még az istentiszteletben is nagyon szerepel a csók. Megesókolják a keresztet, az imádságos könyvet, a pap kezét, sőt egyes ünnepeken a szertartás egyenesen előírja, hogy a hívek egymást megcsókolják a templomi istentisztelet alatt.

És e tekintetben nem ment fel sem rang-, sem nemi különbség.

De nemcsak az egyházi szertartás körül, hanem a társadalmi életben is nagy szerepe van a csóknak a csári birodalomban, hol lakoma, ünnepély és szerencsevánat nem is történhetik meg csokolózás nélkül. Egyes esetekben a háziasszonynak egyenesen kötelessége vendégeit sorba csókolni. Ha már e szokás egészségügyi tekintetben is komolyan kifogásolható, még inkább kárhóztatandó azon orosz szokás, hogy a halottaktól csókkal bucsuznak el, mivel számtalan betegség és járvány csiráját vetik el. A történelem fölemlíti, hogy a meggyilkolt III. Péter csár halála után mindazok súlyos betegségbe estek, a kik a csár holttestét megcsókolták.

Franciaországban, Olaszországban és Spanyolországban korántsem olyan olcsó a csók, mint Oroszországban. Különösen Franciaországban az etikette-szabályok nagyon korlátozzák e kedves passziót, ugyanannyira hogy házasságok sem csokolóznak harmadik személy jelenlétében.

A finom szokások e mintországában a család tagjai, sőt férj és feleség sem tegezik egymást, a vőlegény pedig legfőljebb azt a szabadságot engedi meg magának, hogy

mennyasszonyát gyöngéden homlokon csókolja.

A hidegvérű angolok már kevésbé szigorúak. Angliában a jegyváltás épp oly könnyen megy, mint annak fölbontása, és az angol társadalomban senki sem üköl meg ha — lipótvárosi magyarsággal élve — egy parthie visszamegy.

Az eljegyzés tartama alatt pedig a jegyescsókó párok vígan csokolóznak a nélkül, hogy e fölött valaki megütköznék. Annál szigorubban veszik azonban az angolok a házasságot, melyben még a szelid flirtelés és kaczerkodás sincs megengedve.

A mi hazánkat illeti, úgy tetszik, mintha nálunk újabb időben csokolózás tekintetében nagy visszaesés állott volna be. — Pár generációval előbb, a midőn még a kedélyes társasjátékok, zálogosdik stb, általános kedveltségben részesültek, a csóknak nagy kelete volt nálunk és mégsem történt annyi szerelmi dráma, sem botrány, mint a modern, tulfinomult társadalmi életben. És ez valószínűleg onnan van, hogy a mai generáció korántsem oly mértékletes és önzetlen, mint a régi egyszerű, de épszívű és lelki emberek voltak.

Irodalom.

▲ **A Memnon-szobrok képe.** Áll a színes keleten két óriási ülő-szobor; mindegyik egyetlen darab kőből. Az egyiket szétörtte a földrengés. Kr. e 27 ben; felső része a földre zuhant. Nemsokára az a hír terjedt el, hogy a szobor talapzatából napfelkeléskor olyasforma hang hallatszik, mint mikor a hárfa hurja elpattan. E csodás monda szájról-szájra járt. A görögök a thebaiek minden bizonykodása daczára sem akarták a zengő szoborban III. Amenhotpu fáraó szobrát látni; az aethiopiai Memnon Tithon és Aurora fia szobrának tartották. Így e költői nép által költői magyarázatot nyert a hajnali zengés: Memnon anyját. a hajnali üdvözl. Kr. u. a II. században Hadrianus császár és Sabina császárné csak azért utaztak Feleő-Egyiptomba, hogy e csodás hangokat hallják. Septimius kegyeletből abba az állapotba helyezte vissza a szobrot, melyben a 27-iki földrengés előtt volt. De a szobor egyezzerre — minden várakozás ellenére — elnémult.

A görög Asklepiodotos még látta, azt írta a szobor talpazatára:

Tengerszülött Smetis tudd meg.
Memnonnak nem kell meghalni.
Hogyha bibor fénnel festik
Anyja meleg sugarai,
Felhangzik hangos éneke
Lybiai hegyek tövén,
Miket száztornyú Thébatól
Választ sárka Nilus-örvény:

A te fiad,—ki dicsvágyva,
Fényt keresve harcra szálla
Trójában s Thessáliába' —
Nyugszik, néma, örök álma.

De már Chamgollion a „Lettres érites d'Égypte”-ben azt írja: „... többször áltem hajnalban Memnon hatalmas térdein, de soha semmiféle zengemény nem jött ki szájából, hogy elvonja figyelmemet arról a mélabus képről, mely Thebae síkján tárult szemem elé, hol a királyi városok ezen elsőszülöttének tetemői hevernek szertesztét.”

Lehet, hogy e dalt a tudós nem hallja, de a költő igen. A füzetben a szobroknak két gyönyörű képe is meg van, egy metszett, s egy színes reproductio. Werner Károly aquarellje után. Ez utóbbi képen a lemenő hold látszik az ég peremén, ezüstös fényt hintve a szobrok kőkebleire a sötétkék éjszakában s Amenhotpu király kőalakja egykedvűen néz a víz-tükörre lábai előtt.

Mondanunk sem kell, hogy e képek s ezek magyarázó leírása a Nagy Képes Világ történet 7-ik füzetében vannak, mert hiszen mely más munka adna nálunk ily gazdag képet s ily tanulságos és élvezetes szöveget. — Egy-egy füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Apróságok.

Kétértelmű.

— Kendteknél igen népesek szoktak lenni a marhavásárok?
— Hhaj, bizony sok marha is van nálunk!

Jó mentesség.

— Kendnek nagyon vörösödik az orra, komám uram!
— Pedig higgye el, komám uram. csak fehér bort iszom!

Ez is vadász.

— Nos, hogy sikerült az idei körvadászat?
— Sokkal jobban, mint tavaly, mert az idén már csak két hajtónak kellett fájdalomdíjat fizetnem.

Igaza van.

— Erről a Fürediről azt mondják. több az adóssága, mint a hajaszála.
— No, azt rosszul mondják!
— Miért?
— Mert kopasz!

Szerelmesek közt.

Suhancz: Böske lelkem, adj egy csókot!

Böske: No csak azt várd, te lusta lurkó te, miért nem veszel magad?!

Lögyakorlaton.

Káplár (a czéllövésnél dühösen ráförmed az önkéntesre): Tessék! pápaszeme van és mégse talált egyszer se!

CSARNOK.

Az Otero-kalap.

— orosz elbeszélés. —

(Folytatás.)

A Sándor-híd közelében elhagyta. Nems mondta, hogy jönni fog, de az bizonyos volt benne, hogy igen.

El is ment.

Jerminow, miután nem találta illőnek, hogy az esthomályban odakinn bolyongjanak az utcákon, elvezette őt nagyon elegáns, előkelő legénylakába, mely a Litannijában volt és Souja a barátja lett.

Most aztán volt egy kedves titka.

Ettől még sokkal szebbé, pikánsabbá lett. Érettebb, bensőbb, mélységesebb lett a lénye, mit Feodor ugyan nem értett meg, de elragadónak talált.

Szerelmesebb volt a feleségébe, mint valaha és azt állította, hogy a mióta ez az Otero-kalapja van, valósággal elragadó, ésbontó.

Souja mosolygott.

Ezt most más valaki is mondja neki mindennap, hogy a bolondulásig szereti és hogy mindig újra elbódul a szépségétől, akár Otero-kalappal, akár a nélkül. Egészen Otero-kalap nélkül.

De milyen másképp hangzott az. Ugyanaz a dal volt, két különböző hangszereken eljátszva, két különböző ember által. — Az egyik dilettáns, unalmas, kontár, ostoba; a

másik művész, hévvel, erélyvel és intelligenciával teli.

Jerminownak okos volt az arca, fekete, fölfelé pödört bajuszsal.

Tartása öntudatos volt, mozdulatai rugékonnyak.

Haja már kissé szürkülő, de sűrű volt és félig elfödte a széles, jelentékeny homlokot, a szemöldei közt levő mély redő az első pilanatra kissé rideg jelleget kölcsönzött neki.

De ha egész egyénisége uralomvágyra, némi brutalitásra engedett is következtetni, — mégis végtelenül gyengéd és jó is tudott lenni.

Olyan, a milyennek az asszonyok szeretik a férfiakat.

Souja Gregoriewna valósággal belé volt bolondulva,

Elragadtatással vetette alá magát szultáni szeszélyeinek és ő, a ki megszokta, hogy Palkin felett zsarnokoskodják az alázat és megadás valóságos gyönyörével ürte, hogy Jerminow uralkodják felette.

Nagyon boldognak érezte magát vele.

Az életének meg volt most a határozott célja.

Az ő számára csinosította magát, szép akart lenni, mindig szebb s hozzá akart szellemileg is közelebb állani. — Olvasott hát mindenféle újságokat, a napieseményekkel és politikával foglalkozott, mit eddig nem tett soha.

Palkin ur úgy vélekedett, hogy a felesége nemcsak, hogy napról-napra bájosabb lesz, de műveltebb is.

Már az első reggelinél el kellett mondanania mindig, miféle eseményeket tárgyaltak a klubban.

Különösen Franciaország érdekelte.

A fényes öltözékek, fátyolos hölgyek és ártatlanul elítélteknek az országa!

Mindez olyan érdekes!

Ragaskodott hozzá, hogy az ő „édes uracskája, a kedves Feodor“ rendszeren eljárjon a klubba.

A házi boldogsága kedvéért az embernek nem szabad elvonnia magát a nyilvánosságtól Ettől egyoldalúvá, műveletlenné lesz az ember és ő meg nagy sulyt fektet arra, hogy a férje tudja, mi történik a világban. Azalatt, míg a férje odalesz, ő is tanulni fog. Páratlan dolognak tartotta ezt az ő szép feleségétől és csodálkozott a fejlődésén.

Hogy ki a mestere s ösztönzi minderre, arról Palkin urnak sejtelve sem volt.

Az elfogulatlan Palkin Feodor ur!

Souja és Jerminow pedig mind boldogabbak voltak.

Arra nem is gondoltak többé, hogy köztük van még egy harmadik is.

Az asszony mindennap elment a Litanijába és Jerminow mindig új elragadtatással fogadta és ő nagyon jól érezte magát a szerelmi zsarnokságának erős, intelligens akaratában. Valósággal virult szenvedélyes gyöngéd-ségének forró napjától és sohasem ismert érzelmek ébredtek föl a lelkében. De boldogságának biztonságában könnyelművé, vigyázatlanná lett.

Palkin Feodor ur!

Mit jelentsen az? A teremtésnek ez a nullája?

Ő elég jó volt arra, hogy minden reggel elmondja, mit csinált és hallott a klubban. És az asszony beszélt neki az egészségről, melynek a legnagyobb kíméletre van szüksége. Nagyon nyugodtan kell élnie, korán kell lefeküdni; gondosan meg kell övni attól, hogy megzavarják és nappal nagyon sok mozgást kell tennie a szabadban. Az ellentmondás ez orvosi rendeletben nem tűnt föl neki.

Nyugalom és mozgás.

Kissé aggódva nézte a feleségét, de úgy találta, hogy nagyon jó színben van, nincs hát mitől tartania, különösen, ha alávetik magukat az orvos rendeletének.

Rendszeren a dejeuner után ment el hazulról. Háromtól hatig.

(Folyt. köv.)

Kamarai közlemények;

I.

A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be:

Ujtások edényzárakon — Zsebben hordható spritusz főzőkészülék. — Ujtás ingvasaló gépeken. Mikrofon. — Fejő készülék. — Uszó elevátor. — Készülék nők körékpárszoknyái föllebenésének megakadályozására. — Két vagy többsoru kézi öntöző gép. Kerékpár abroncs kefe. — Labda hajtó készülék. — Reflektoros lámpa zongorák számára. — Fogazott függőnytartó rud ráncrendezővel. Idvittott kinetoszkop. — Kettős injectiv fotografikus czélokra. — Álvány fogorvosii műszerek számára. — Készülék konzerv vagy más tartányok felmelegítésére.

Mindazok a kik a szabadalmak iránt érdeklődnek azok leírását és rajzait kamaránknál megtekinthetik.

A m. kir. pénzügyminisztérium által kiadott a gyárakban és iparos műhelyekben alkalmazott egyének kereseti adójának kivétele és beszedése külrüli eljárást tartalmazó rendelet hozzánk is beküldtén, mindazok kik ezen rendeletet ismerni akarják, azt kamaránknál megtekinthetik.

II.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur kimondta, miszerint 1897. évi augusztus 21-iki 31. 482 számú rendelete a kimérésre és mértekkel használt palackok és poharak korona bélyeggel hitelesítettek való kötelező használatára csakis a vendéglők korezmák, bodegák, borozók és mulatókra vonatkozik.

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1899 évben esetleg három évben szükségellendő iroda anyagok és papírok szállítására folyó hó tizenhetedik lejáratl nyilvános árlejtést tart.

A m. kir. állam építészeti hivatal M. Szigeten 3306 frt költséggel a Sziget Kirlibábai közut 95 km szakaszán kettős utkaparó házat szándékozáván építeni, felhívja a vállalkozókat, hogy ajánlataikat f. hó 18-ikáig adják be.

A máv. igazgatósága az 1899. évben esetleg összegyűlendő ócskavasat és hulladékanyagokat a f. hó 24. tartandó árlejtésen fogja eladni.

A szamosvölgyi vasut anyag és szerzés szám szükségletét az 1899. évre, Deáson f. hó 25-én fogja árlejtés útján beszerezni. Az árlejtésekhez szükséges feltételek kamaránknál megtekinthetők. A kereskedelmi és ipar kamara.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Debreczen, január 11.

Készaru 5 olesőbb

Okt. buza	—
Tav. buza	9.43—9.45
Tav. rozs	8.02—8.05.
Tavaszi zab	5.75—5.77
Majusi tengeri 1899	4.84—4.86
Julius tengeri	—
aug.—szept. tengeri	—

Kőbányai sertésplacz. j a n u á r 9. Magyar elsőrendű: Fialat nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli sulyban) 56—57 krajczárig Közép (p.-kint 251—320 klg. sulyban) 57—58 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klg.ig terjedő sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páron-

kint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajczárig

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, abból a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 551 darabot. Az üzlet pang.

Sertésleltékszám: 1899. évi január hó 9-ik napján volt készlet 42759 darab, 1899 január hó 9. napján felhajtott 515 darab, 1899, január hó 9. napján elszállított 991 darab, 1899. január hó 9. napjára maradt készletben 64891 darab. — A hizott sertés üzleti-znyzata: lanyha.

Jezésekgy: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodánál levő székes-fvárosi sertés-konzumvásár árjegyzése december 12 én. Készlet 816 darab. Érkezett 847 drb, összes felhajtás 1663 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 44—47 krig, 320—380 kg. sulyban 45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivételes árak — krig. Malaczok 36—40 krajczárig A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. j a n u á r 9. Felhajtott 147 szopós, borju rugott bárány, 616sl, 122: 9 belföldi, 24 tiroli, 160 bécsi öltött borju. A pangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.n. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm 81 k. 8 forint 80 krajczáron, 150 métermézsa 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8 90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9 10 forinton sárga, 1.50 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k. 9.20 frton, 100 mm, 80 k. 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8 60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm. 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton, 200 mm. 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm. 78 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton. 100 mm, 79 k. 8.90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 890 forinton 100 mm, 86,8 k. 8.90 forintos mind három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos három hónapra.

Bánási. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot m 8 m 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés s helyben 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek. Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtot fizettek prompt szállításra.

Zene-estélyek.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök—Péntek este Rácz Károly. Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartatik: Hétfőn Rácz Károly, Szerdán Magyar-Testvérek.

